Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26227
Copyright: Admont, Benediktinerstift

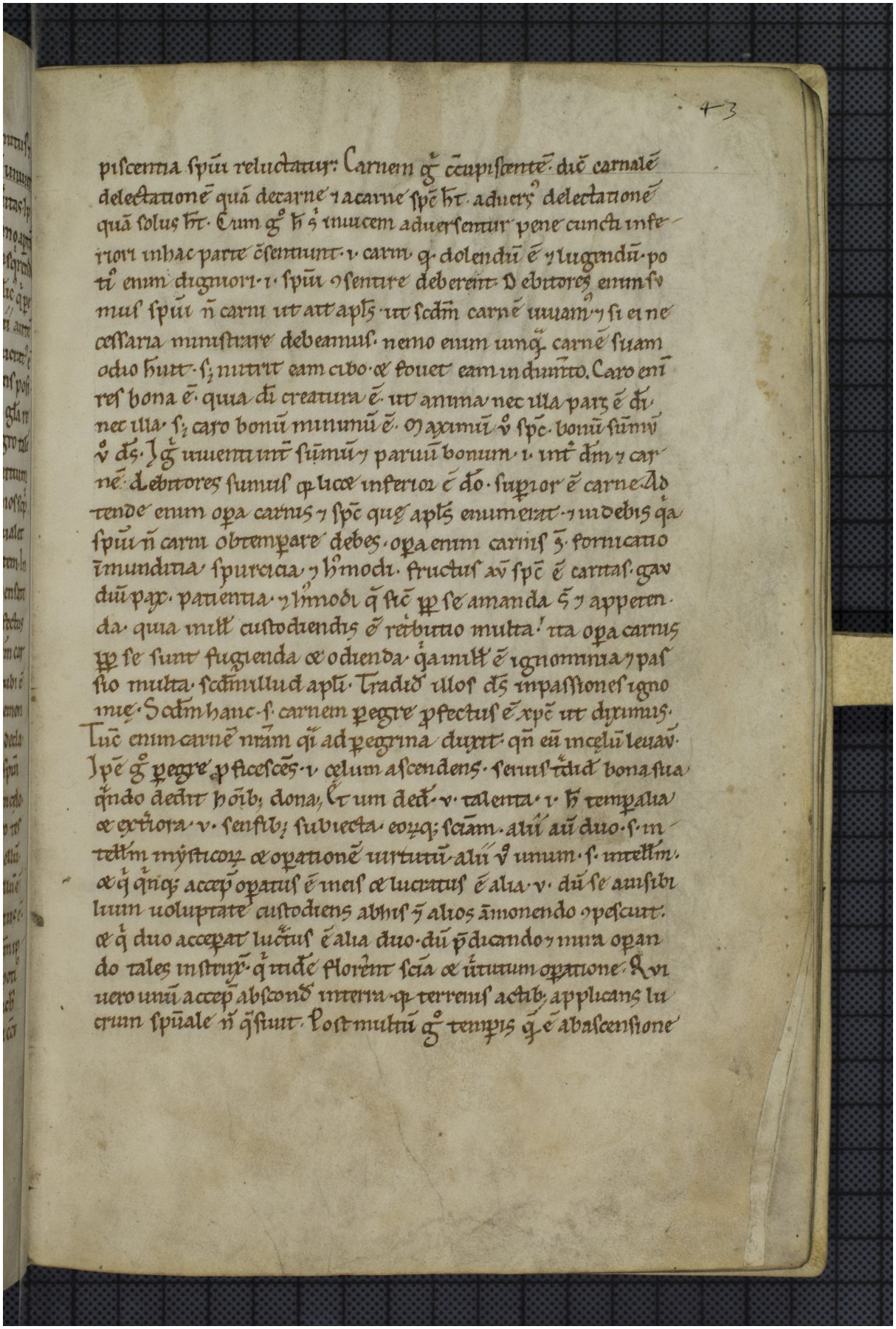

43

piscentia spiri reluctatur: Carnem g̃ concupiscentē dicō carnalē
delectationē quā de carne ꝗ a carne spē hr. aduersus delectationē
quā solus hr. Cum g̃ h̄ s̄ inuicem aduersentur pene cuncti infe-
riori in hac parte cōsentiunt. v. carni q. dolendū ē ꝗ lugendū. po
tiō enim dignuori. i. spiri ꝗ sentire deberent. Debitores enim su
mus spiri ñ carni ut ait apls. ut scdm carnē uiuam. ꝗ si ei ne
cessaria ministrare debeamus. nemo enim umq̃. carnē suam
odio hiuit. s̄ nutrit eam cibo. & fouet eam indumēto. Caro enī
res bona ē. quia di creatura ē. ut anima nec illa pars ē di.
nec illa. s̄ caro bonū minimū ē. ꝗ maximū v̄ spc. bonū sūmū
v̄ ds. Ig̃ uiuentium sūmū ꝗ paruū bonum. i. int dm ꝗ car
nē. Debitores sumus q̃ licet inferior ē dō. superior ē carne. Ad
tende enim opa carnis ꝗ spc quę apls enumerat. ꝗ in debis qa
spiri ñ carni obtempare debes. opa enim carnis ē. fornicatio
īmunditia spurcicia ꝗ h̄modi. fructus aū spc ē caritas. gau
diū pax. patientia. ꝗ h̄modi q̃ stō ꝑ se amanda s̄ ꝗ apperen-
da. quia mill custodiendis ē rēbutio multa. ita opa carnis
ꝑ se sunt fugienda & odienda. qa mill ē ignominia ꝗ pas
sio multa. scdm illud apli. Tradid illos ds in passiones igno
miē. Scdm hanc. s. carnem pegre pfectus ē xpē ut diximus.
Tuc enim carnē nrām qi ad pegrina duxit. qn eū in celū leuav.
Ipē g̃ pegre pficescēs. i. celum ascendens. seruis tdid bona sua
qndo dedit hoīb; dona, Ut um dedit. v. talenta. i. h̄ temporalia
& exteriora. v. sensib; subiecta. eorq; sciam. alii aū duo. s. in
tellm mysticorū & operationē uirtutū. alii v̄ unum. s. intellm.
& q̃ qnq; accep operatus ē mens & lucratus ē alia. v. dū se ausibi
lium uoluptate custodiens abnis ꝗ alios āmonendo ꝗ pescuit.
& q̃ duo accepit luctus ē alia duo. dū p̄dicando ꝗ mira opan
do tales instruit. q̃ tide florent scia & ūtutum operatione. Qui
uero unū accep abscond interiu. q̃ terrenis actib; applicans lu
crum spiuale ñ q̃siuit. Post multū g̃ tempis q̃ ē a bascensione